

ע"פ 2858/23 - שרון שיר נגד מדינת ישראל, פרג' סוב לבן, מחמד אמין שלאידה, אחמד ווזוז, עבד אלקאדר אבו מאדי, אמג' עפאנה, נאאל אבו דיאב

בית המשפט העליון

ע"פ 2858/23 - א'

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

שרון שיר

נגד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. פרג' סוב לבן
3. מחמד אמין שלאידה
4. אחמד ווזוז
5. עבד אלקאדר אבו מאדי
6. אמג' עפאנה
7. נאאל אבו דיאב

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בירושלים (כבוד השופטת ת' בר-אשר) בת"פ
67113-02-20 מיום 06.03.2023.

בשם המבקש:

עו"ד סלבהרודנקו

בשם המדינה:

עו"ד סיגל בלום

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופטת ת' בר-אשר) בת"פ 67113-02-20 מיום 06.03.2023.

1. ביום 04.01.2023, הורשע המבקש, על-פי הודאתו, בביצוע עבירת מרמה והפרת אמונים, לפי סעיף 284 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); עבירת תחבולה, לפי סעיף 416 לחוק; ועבירת מרמה במס הכנסה, לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש].
2. בתמציתית יתואר, כי על-פי כתב האישום המתוקן, המבקש פעל כעסקן בקרב תושבי מזרח ירושלים בתחום הטיפול בעבירות בנייה; וקיבל כספים מלקוחותיו שנזקקו להיתרים שונים או עברו עבירות של חריגות בנייה – וזאת לצרכי הסדרת ענייניהם מול הרשויות. המבקש השתמש בקשריו ובקרבתו אל נאשם 1 (להלן: השותף), אשר היה פקח בנייה בעיריית ירושלים, כדי להשפיע על פעולות אכיפה הננקטות בעירייה. כמו כן, בהזדמנויות רבות התחזה המבקש לעורך דין והציג ללקוחותיו הפוטנציאליים מצגי שווא בעניין הכשרותיו וניסיונו – כאשר בגין מצגי שווא אלה התקשרו לקוחות רבים עם המבקש בהסכמים.
3. ביום 06.03.2023 גזר בית המשפט המחוזי את דינו של המבקש – והשית עליו עונש של 14 חודשי מאסר בפועל; מאסרים על תנאי; קנס כספי בסך של 90,000 ש"ח; ופיצוי בסך כולל של 24,000 ש"ח לטובת נפגעי עבירת התחבולה, אשר חולק לשלושים תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 01.04.2023.
4. ביום 13.04.2023, הגיש המבקש ערעור על גזר דינו, ועמו בקשה לעיכוב ביצוע רכיב המאסר שהושת עליו בגדרו – היא הבקשה שלפניי. המבקש בערעורו טוען כי שגה בית המשפט המחוזי בקביעת עונשו, הן בעצם הקביעה של שלושה מתחמים נפרדים עבור האישומים השונים, הן במתחם שנקבע בגין כל אחת מן העבירות. כמו כן, נטען כי לאור עקרון אחידות הענישה ולאור נסיבותיו האישיות החריגות של המבקש – שגה בית המשפט בקביעת עונשו בגדרי המתחמים. זאת ועוד, נטען כי שגה בית המשפט בקבעו כי המבקש לא הסיר את מחדליו ולפיכך פסק פיצוי לנפגעי העבירה; והועלתה טענה הנוגעת לבקשת המבקש לפסילת המותב בבית המשפט המחוזי מחשש לנעילות דעתו.
- בבקשתו לעיכוב ביצוע, טען המבקש כי סיכויי הערעור טובים; כי הסיר את מחדליו באופן מלא לאחר מתן גזר הדין; וכי ככל שלא יעוכב ביצוע גזר הדין, ייגרם לו נזק בלתי הפיך.
5. ביום 17.04.2023, ובהתאם להחלטתי, הוגשה תגובה מאת המדינה. בגדרה, זו לא הביעה התנגדות לעיכוב ביצוע עונש רכיב המאסר, בהינתן משך תקופת המאסר שהוטלה על המבקש. עם זאת, עמדה על כך שייקבעו ערבויות להבטחת התייצבותו לריצוי העונש במידה והערעור שהוגש על-ידו יידחה על-ידי בית המשפט. אשר לרכיב הפיצויים, ציינה המדינה כי משמועד תחילת ביצוע התשלום חלף, מדובר בבקשה להפסקת ביצוע תשלום ולא לעיכובה, בקשה אליה התנגדה.
6. בעמדת המבקש לתגובת המדינה מיום 17.04.2023, נטען כי אין הצדקה להתנות את עיכוב הביצוע בתנאים עליהם עמדה המדינה; שהרי, אין חשש להימלטותו מאימת הדין, והפקדת כספים נוספים תכביד עליו יתר על המידה.
7. היום, 19.04.2023 התקיים לפניי דיון בבקשה, במעמד הצדדים.

דיון והכרעה

8. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מזה ומזה, הגעתי לכלל מסקנה כי עמדת כוח המדינה ראויה והוגנת בנסיבות אלה.

9. כידוע, מקום בו נאשם נדון לעונש מאסר בריצוי מאחורי סורג ובריח, לא בנקל בית משפט יורה על עיכוב הביצוע ללא קביעת תנאים מגבילים, ולו לשם הבטחת התייצבותו לריצוי עונש המאסר. תקופת המאסר, הלא ארוכה, שהוטלה על המבקש מצדיקה בנסיבות העניין עיכוב ביצוע, אך זאת תחת תנאים שיבטיחו, כאמור, את התייצבותו בהמשך ההליך.

10. על כן, הריני מורה על עיכוב ביצוע רכיב המאסר בפועל בעונשו של המבקש בלבד, וזאת עד להחלטה אחרת של בית משפט זה בערעור שבכותרת. ניתן בזה צו עיכוב יציאה מהארץ ואם יש בידי המבקש דרכון יפקידו בתחנת המשטרה המטפלת, עד ליום 23.04.2023, שעה 13:00. כמו כן, המבקש ימציא עד ליום 23.04.2023, ערבות צד ג', על סך 10,000 ש"ח.

11. באשר להפקדה במזומן – בדיון שנערך לפניי היום, 19.04.2023, באת-כוח המדינה ציינה לפרוטוקול, שהיחידה החוקרת קיבלה החלטה לשחרר סכום של 15,000 ש"ח שנתפסו מידי העורר בשלב החקירה, ויש כוונה להחזיר סכום זה לידי המבקש מבלי לעתור לחילוטו. לפיכך, ביקשה באת-כוח המדינה כי סכום זה ישמש כערובה נוספת להבטחת התייצבותו של המבקש. המבקש ובא-כוחו הסכימו לכך. על כן, אני מורה שאותו סכום של 15,000 ש"ח –לכשישוחרר על ידי הרשות החוקרת – ישמש כערובה להבטחת התייצבות המבקש במסגרת תיק הערעור שתלוי ועומד בבית משפט זה.

12. באשר לבקשה לעיכוב ביצוע תשלום הפיצוי הכספי, זו נדחית.

ניתנה היום, כ"ח בניסן התשפ"ג (19.4.2023).

ש ו פ ט